

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

bemyndigelse til administrativt at forbyde eller fastsætte særlige vilkår for import, tilvirkning, handel med eller anvendelse af PCB og miljøfarlige PCB-holdige varer samt fastsætte regler om anmeldelsespligt ved import, tilvirkning og handel med PCB og PCB-holdige varer. Ved en bekendtgørelse, som træder i kraft den 1. juni i år, er det i medfør af denne lov bestemt, at import, tilvirkning m. v. af PCB og en række nærmere angivne PCB-holdige varer ikke må finde sted uden tilladelse fra Statens naturvårdsverk.

I USA har man foretaget undersøgelser af ca. 15.000 forskellige levnedsmidler og i 2 pct. af de undersøgte prøver, hovedsagelig fiskeprodukter, fundet rester af PCB. En undersøgelse af 1.000 prøver af levnedsmidler foretaget herhjemme på statens levnedsmiddelinstitut har vist nogenlunde det samme resultat. I internationale organisationer har man også taget spørgsmålet om PCB op til behandling.

Jeg er derfor enig med hr. Camre i, at det utvivlsomt vil være rigtigt at regulere anvendelsen af PCB, hvor der er en fare for, at disse stoffer kan overføres til levnedsmidler, eller hvor der er en fare for forurening af miljøet. Jeg ved imidlertid, at der ikke produceres PCB her i landet, og industrien har også på eget initiativ taget skridt til at aftrappe anvendelsen i de såkaldt åbne systemer, dvs. anvendelsen til maling, lakker og kopipapir, således at PCB fra 1. april 1973 ikke mere påregnes anvendt på denne måde. I de lukkede systemer, f. eks. den elektriske industri, vil anvendelsen vanskeligt kunne undgås, men faren for forurening af omgivelserne er ved denne brug af stoffet også langt mindre.

Også giftnævnet er opmærksom på problemet, og nævnet har taget skridt til at undersøge, hvorvidt PCB indgår i bekæmpelsesmidler.

Det forslag til miljøbeskyttelseslov, der om kort tid fremsættes i folketinget, indeholder hjemmel til at regulere anvendelsen af stoffer som PCB.

Jeg finder derfor, også under hensyn til de undersøgelser, der er i gang bl. a. i giftnævnet, at spørgsmålet om gennemførelsen af foranstaltninger til en effektiv regulering af anvendelsen foreløbig må overvejes me-

get nøje, og det er jeg også parat til, som jeg har givet udtryk for det. I øvrigt håber jeg på, at det vil blive led i den debat, vi skal have om en kommende miljøbeskyttelseslovgivning, at man kan skride ind imod disse stoffer.

Camre: Jeg takker ministeren for svaret og vil gerne spørge, om ministeren finder, at der vil være en mulighed for inden udgangen af dette år at få fastsat bestemmelser under forudsætning af, at vi får vedtaget den umiddelbart ventede miljøvårnslov.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg vil gerne svare bekræftende, at den mulighed foreligger. Der er to synspunkter, der er afgørende i denne forbindelse. For det første synes der at være en frivillig aftrapning på vej fra industrien, som jeg nævnte. For det andet må jeg sige, at jeg kan ikke vide, om vi gennem den nye miljøvårnslovgivning får tilstrækkelig hjemmel til at skride ind, men jeg vil gerne bekræfte hr. Camre i den formodning, at det er særdeles miljøfarlige stoffer, som vi bør skride ind over for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Flemming Jensen* til indenrigsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvor store beløb brandskaderne i militærnægterlejrene i de seneste år har kostet samfundet, samt hvilke konsekvenser ministeren agter at drage heraf?“

Flemming Jensen: Når jeg har bedt ministeren bekræfte eller naturligvis hellere afkræfte, at der siden 1969 har været brandskader for 10 mill. kr. i forsvarsnægterlejrene, skyldes det naturligvis dels det formidable beløb set i forhold til dem, der er stationeret i lejrene, dels at ministeren ifølge pressen nu overvejer andre løsninger på problemet.

De omtalte 10 mill. kr. svarer vel rundt regnet til en halv snes tusinde kroner pr. nægter i lejr, og ifølge Fyens Stiftstidende fra den 20. april udtaler ministeren i denne forbindelse:

„... at der til stadighed arbejdes med muligheder for at finde en anden form for